

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 962. Cæmiterium an & quo modo consecretur aut benedicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

tificum, puta Leonis X. idem circa dicta paramenta aliaque pertinentia ad cultum divinum, in quibus Chrisma seu sacra unctio non intervenit, superiores ordinis minorum Ordinarii, & in eorum absentia illorum Vicatii seu substituti, ut referunt Barbos. l. c. n. 44. Rodriq. l. c. Leza. v. benedictio. n. 8. Pelliz. l. c. n. 106. Mirand. Tom. 2. q. 40. a. 1. ut & ut iidem, Prælati alli regulares cum illis communicationem privilegiorum habentes, & in specie etiam Societatis IESU, ut referunt Lezan. & Franchis ex Congregat. Cardinal. de 13. Martii 1632. Idque non tantum in usum propriarum Ecclesiæ, sed & aliarum quarumcunque, etiam non regularium ex concessione facta ab Innocent. VIII. superioribus Ordinis S. Hieronymi, prout referunt Rodriq. Mirand. Pelliz. apud Reiffenst. b. t. n. 52. Huic postremo non obstante declarat. Cardin. paulo ante cit. cum declarationes Cardinalium, utpote non facientes novam legem, aut jus, sed interpretantes solùm ambiguum & obscurum, non possint speciali privilegio claro in contrarium derogare, ut cum Franchis p. 2. q. 28. n. 3. Reiffenst. l. c.

4. Resp. Ad tertium secundo: paramenta excrantur, seu benedictionem amittunt, ut de novo benedici debeant, si figuram priorem amittunt, aut ita lacerantur, & immutentur, ut reddantur inhabilia ad ultum, ad quem destinata sunt. v. g. si ex stola fiat manipulus, ex corporali purificatorium, ex casula stola, si alba perdat manicam, vel ita laceretur, ut eâ uti nequeat Sacerdos. Sylv. V. benedictio. n. 6. Barbos. n. 45. Pelliz. l. c. n. 117. Reiffenst. n. 54. ex ea ratione, quod unumquodque paramentum benedicatur in sua propria forma, forma autem det esse rei, non tamen excrantur, si successivè lacerantur, & reficiantur, aut presia aliqua de novò eis assuantur, multoque minù si laverentur, de qua lotione, à quo & qualiter fieri debeat, vide Reiffenst. à. n. 55. de aliis quoque requisitis ad sacrificium missæ in particulari, ut & de contractu valorum sacrorum vide Castrop. l. c. p. 10. per totum.

5. Resp. Ad quartum: Campanæ quoque à solo Episcopo benedici possunt, Abbates tamen exercentes pontificalia posse eas benedicere etiam pro Ecclesiæ extraneis, ex Averla q. 11. §. 13. habet La croix L. 6. p. 2. n. 406. posse autem earum benedictionem alteri non Episcopo à Papa, & qui dem solo committi, qui intervenit unctio sacri Chrismatis, habet communis AA. Videtur tamen habere praxis in locis pluribus, ut earum benedictio ab Episcopo committatur, & in specie de Archi Episcopatibus Colonensi & Treverensi id duci, quod ea committatur etiam superioribus ordinum mendicantium etiam Societatis JESU, habet La croix l. c. quem vide, de cetero non posse hanc benedicendi campanas potestatem acquiri consuetudine docent cum communis Barbos. l. c. n. 46. Reiffenst. b. t. n. 48. illud notandum, quod campanæ numerentur à Castrop. cit. p. 10. n. 7. inter ea, quorum benedictio non est de pracepto, eti formula benedictionis earundem habeatur in pontificali.

Quæst. 962. Cæmiterium an, & quo modo consecretur aut benedicatur?

R Esp. Cæmiterium (qui est locus auctoritate Episcopi designatus ad corpora fidelium sepelienda) eodem modo consecratur aut benedicatur, quo Ecclesia, & Ecclesiæ consecrata, etiam cæmiterium ei conjunctum præsumitur consecratum, cùm simul cum Ecclesia eodem ritu, ut patet ex Pontificali Romano, soleat consecrari, eti etiam Ecclesiæ consecrata, seorsim consecrari possit & soleat. ita Pirk. b. t. n. 30. Reiffenst. n. 29, non nisi tamen ab Episcopo, & quidem proprio, vel de hujus consensu ab alieno, ut idem cum Sylv. V. Cæmiterium 3. num. 1. Azor, p. 2. L. 9. c. 6. q. 1. Et hoc de jure communis, de cetero ob iisdem consecrati potest, à quibus Ecclesia Reiffenst. l. c.

C A P U T II.

De pollutione & reconciliatione Ecclesiæ & Cæmiterii.

Quæst. 963. An & quando pollui dicantur, & in specie quorum sepulturæ polluantur Ecclesia & Cæmiterium.

1. R Esp. Primo: Pollui in genere dicitur Ecclesia, dum manente ejus forma materiali integra, adeoque consecratione in ea accedit aliquid, quod à loci sanctitate maximè alienum est, & in animis fidelium generat horrorem, ut in ejus defestationem divina in ea celebrari Ecclesia veruerit, donec sanctis ritibus fuerit reconciliata. Suar. in 3. p. d. 81. S. 4. §. tertio. Jordan. L. 5. iii. 12. n. 142. Wicstn. b. t. n. 31. Unde etiam patet differentia inter pollutionem & execrationem Ecclesiæ, utpote cuius consecratio per hanc tollitur.

2. Resp. Ad secundum: polluntur per hoc primò, quod in iis sepeliantur fidelis excommunicatus juxta c. 7. b. t. quod eti loquatur de Cæmiterio tantum, eadem tamen & posterior est ratio in

Ecclesiæ; cum per hoc non minus inferatur irreverentia Ecclesiæ, quam Cæmiterio. hoc ipsum tamen intelligendum post Concilium Constantiense excommunicato vitando, seu nominatum & publicè denunciato, & notorio percussore Clerici. Azor. l. c. c. 5. q. 1. §. 4. polluitur. Delb. de immunit. Eccl. c. 2. du. 2. §. 5. n. 1. Pirk. b. t. n. 4. Nav. in man. c. 27. n. 152. Barb. cit. alleg. 27. n. 52. Suar. l. c. §. 4. cum communis. Unde in Germania, alisque locis septentrionalibus, ubi Hæretici non sunt nominatum excommunicati, sed tolerati per eorum sepulturæ non polluantur Ecclesiæ aut Cæmiteria, Pirk. Delb. LL. cit. & consequenter ut Delb. in iis locis exculantur, qui celebrant in Ecclesiæ, ubi Hæretici sepulti. sed neque per sepulturæ excommunicatorum non toleratorum, qui in articulo mortis dederunt signa sufficientia contritionis, polluitur Ecclesia, cum etiam ii post mortem abolvi possint à censuris, adeoque & in loco sacro, sepeliri, ibique sepulti retineri. ita Delb. l. c. §. 6. n. 11. similiiter non polluitur per sepulturam